

Beste natuurvrienden,

Elk jaar wagen we ons met NVO eind april aan een heuse daguitstap naar “la douce France”. Verrassend dichtbij liggen daar erg boeiende stukken natuur die een bezoekje zeker waard zijn. Zo planden we op zondag 28 april een bezoek aan Platier d’Oye en aan Cap Blanc Nez. Omdat eind april de “communie-tijd” weer aanbreekt en we de “anciens” ter wille wilden zijn verkenden we met z’n zessen op maandag 22 april al eens beide wandelingen. Op **zondag 28 april** trokken we met z’n vijftien naar Noord-Frankrijk en

gecombineerd konden zo **20 NVO-ers** aan de activiteit deelnemen. De voorverkenner troffen lekker lenteweer maar op zondag was het fris en zwaarbewolkt. Gelukkig hielden we het ’s morgens droog en we konden zelfs picknicken in open lucht.

Onze eerste bestemming was **Platier d’Oye**, door zijn ligging aan de kust en de grote waterplassen wordt dit natuurgebied door veel trekvogels gebruikt als tussenstop. Hier kunnen ze even uitrusten en wat energie opdoen. Maar ook op

het vlak van planten en van insecten is het een interessant gebied, daar zorgt de combinatie duinstruweel-grasland-waterpartijen-slikken en schorren voor. Extra pluspunten zijn zeker de gigantische kijkhut, van waaruit je een prachtig zicht hebt op de waterplassen, en het brede wandel-plankenpad dat we tijdens meer dan de helft van de wandeling konden volgen. Dat alles moet vast wel een flinke duit gekost hebben en ook het onderhoud achteraf moet een flinke inspanning vragen (het vele snoeiwerk alleen al).

Wie het pad volgt en steeds rechts blijft afslaan waar mogelijk komt automatisch terug op het startpunt uit (ergens wel logisch natuurlijk). Deze wandeling van 3,5 km wist onze soortenkennis flink te testen: we keken en luisterden naar zo’n 58 vogelsoorten en benoemden ongeveer 50 plantensoorten. Doe daar nog wat insecten

en hier en daar een paddenstoel bij en je ochtend is weer meer dan gevuld. Altijd leuk is een soort ontdekken die je nog nooit gezien hebt, zo kregen we deze keer 5 vogelsoorten te zien die nog niet op onze NVO-lijst stonden. De enige onaangename verrassing waren de teken die duidelijk in grote aantallen in het orchideeënveldje bij de kijkwand zitten. Je kunt nog zo’n grote natuurliefhebber zijn maar teken zijn enge beestjes, controle achteraf was in ieder geval zeker aangewezen.

“Time flies when you’re having fun” en zo werd het al vlug 12u30 en dus dringend tijd om ergens onze bokes op te eten. Ondanks de frisse 14 graden deden we dat toch op een nabij grasveld, in de schaduw van de Tour Penchée. Deze bunker werd door de Duitsers in kerktoerenvorm gebouwd zodat ze niet zou gebombardeerd worden. Op deze foto van vlak na de oorlog zie je zelfs het kruis er nog op staan. Een poging om de bunker te dynamiteren resulteerde in de flink leunende houding.

Op de volgende twee bladzijden vind je een twaalftal soorten die we in Platier d’Oye te zien

kregen, sommige kwamen enkel tijdens de voorverkenning in zicht, andere dan weer enkel tijdens de zondagwandeling.

Het zit hem soms in de (hele) kleine dingen... zo ziet deze **Veldsla** er vanop een afstand nogal gewoontjes uit maar wie het plantje van dichtbij bekijkt ziet heel veel fijne blauwwitte bloemetjes. De plant is trouwens helemaal geen familie van de sla die in de winkels ligt. Veldsla behoort tot de Kamperfoeliefamilie. (foto : JaVa)

Net als we denken dat we de ooievaarsbekfamilie wel onder de knie hebben duikt er een uitzondering op. Soortnamen die eindigen op -ooievaarsbek horen bij planten met ronde bladschijven, soortnamen op -reigersbek bij planten met lange (driehoekige) bladschijven. Aan de vorm van dit **Robertskruid** zie je dat deze tot de reigersbekken behoort. (foto : JaVa)

Net als 2 jaar terug kregen we op de grasvlakte van Platier d'Oye een aantal **Regenwulpen** te zien. Ze zien er een stuk slanker, eleganter uit dan de gewone Wulp. Verder zit het verschil in de kortere snavel en de donkere strepen die over de kruin lopen. Ook aan het geluid kun je ze uit elkaar houden. Bij de Wulp is dat een klaaglijk "Oewiep... Oewiep" bij de Regenwulp een staccato van "Biep-biep-biep-biep". (foto : waarnemingen.be)

Ter vergelijking zie je op deze foto 2 witte reigersoorten. Met de zwarte snavel een Kleine zilverreiger en met de gele snavel een **Koereiger**. Deze laatste was oorspronkelijk een Afrikaanse soort maar heeft zich op eigen kracht over Europa verspreid (dus geen exoot). Vanaf de jaren 60 in Zuid-Frankrijk en de laatste 10 jaar af en toe ook in Vlaanderen te zien. (foto : vroege vogels.nl)

Jammergenoeg kwam deze **Mierenkever** enkel tijdens de voorverkenning in zicht. Met het opvallende patroon op de dekschilden is deze soort gemakkelijk op naam te brengen. De vorm doet (een beetje) aan die van een mier denken, vandaar de naam. Zowel de larven als de kevers eten andere keversoorten. (foto : waarnemingen.be)

Molshopen zien we elke wandeling wel, maar de **Mol** zelf komt zelden of nooit in zicht. We vonden een dood exemplaar en daarop konden we de typische kenmerken eens goed bekijken: grote graafpoten vooraan, een gevoelige snuit met lange snorharen om voedsel te vinden, piepkleine oogjes, een zachte en dichte pels (waar vroeger buishoeden werden van gemaakt). (foto : andc.tv)

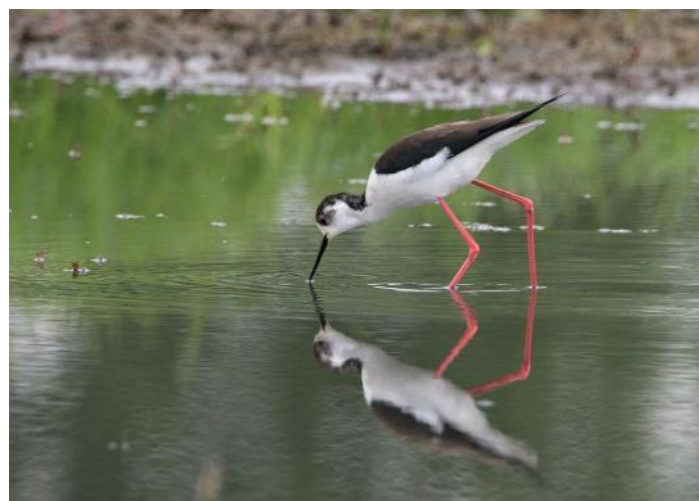

Deze plant lijkt op het eerste zicht op Fluitenkruid maar als je beter kijkt zie je dat de bloemetjes kleiner zijn en de bladeren fijner ingesneden. Het is een plant die zich goed thuisvoelt in de duinen en die dankzij zijn geur determinatie van de soort wat eenvoudiger maakt : **Fijne kervel**. (foto : waarnemingen.be)

Aan de kust kun je een aantal wilde orchideeën vinden. Vaak is dat dan Rietorchis, Brede orchis, Gevlekte orchis of Vleeskleurige orchis. Deze 4 soorten zijn moeilijk uit elkaar te houden en als je weet dat ze onder elkaar ook vruchtbare kruisingen (hybriden) maken dan begrijp je dat het zo goed als ondoenbaar wordt. Deze soorten behoren tot het geslacht **Handekenskruid** en daar houden we het dus bij. (foto : JaVa)

Nog zo'n groep om lichte hoofdpijn van te krijgen : de piepers. Deze **Boompieper** kwam tijdens de voorverkenning dicht bij ons op een paaltje zitten, helaas niet erg lang. Maar de bleke kop en de vlekken die halfweg de borst stoppen vielen wel direct op. Maar zonder eigen foto blijft een mens achteraf natuurlijk wel wat twijfelen... (foto : waarnemingen.be)

Bij deze soort lukte het beter. Ze is zo opvallend en apart van vorm dat je ze zelfs van heel ver met zekerheid op naam kunt brengen. We kregen deze **Steltkluit** zowel op maandag als op zondag te zien. Een volgende keer graag van wat dichterbij, dat zetten we op ons NVO-verlanglijstje. (foto : iucnredlist.org)

Als je in de duinen Heggenrank vindt (en dat is heus niet moeilijk) kun je ook altijd op zoek gaan naar een kevertje die er helemaal mee verbonden is en dan ook een toepasselijke naam kreeg : het **Heggenranklieveheersbeestje**. Uitzonderlijk voor een lieveheersbeestje: deze soort is 100 % vegetarisch, ze eet dus geen bladluizen. (foto : waarnemingen.be)

In 2017 kregen we heel kort (en van ver) een **Groentje** te zien en daarom keken we dubbel hard naar deze soort uit. Op zondag was het helaas te fris voor vlinders maar tijdens de voorverkenning op maandag kwamen er wel enkele heel mooi in zicht. Een mannetje verdedigde vanop een vaste plek op een Braam zijn territorium en kwam steeds op dezelfde plek terugzitten, waarvoor dank. Deze foto is er eentje die we zelf konden maken. (foto : JaVa)

Na de picknick reden we een half uurtje verder en bereikten, via een zeer merkwaardige “déviation” de

parking bij Cap Blanc Nez. Ondertussen was het hevig beginnen te regenen en we schuilden daarom een uur in de nabije tearoom (gelukkig was er plaats). Na wat gehannes met “petit café” en “grand café” en het verwerken van enige “Vicon blanc” (NVO-bargoens voor Picon au vin blanc) was het buiten toch droog genoeg om het strand op te trekken. Een kleine sala-vlaag niet meegerekend bleef het ook droog tot na de wandeling.

Onze timing lag nu wel wat overhoop (het was al na 3 uur bij de start van de wandeling) en daarom hebben we ons beperkt tot de vogelkolonies op de rotsen en het zoeken naar

fossielen op het strand. Je hoeft geen doorwinterde vogelaar te zijn om te kunnen genieten van de Drieteenmeeuwkolonie die hier op de krijtrotsen zit. Vele honderden vogels vinden hier veiligheid in de groep en kunnen op de bijna loodrechte hellingen hun nesten zo goed als onbereikbaar maken voor rovers. Wat een drukte, wat een gekrijs ook... maar vooral : wat een mooie meeuwensoort. Met de verrekijker kon je mooi zien hoe de koppeltjes onder elkaar bezig waren of tegen met andere koppels ruzie maakten. De veel zeldzamere Noordse stormvogels die er in klein aantal tussen zaten sloegen we natuurlijk niet over.

Maar DE topattractie van Cap Blanc Nez is ongetwijfeld het zoeken naar fossielen. Dieren (of hun afdruk) zoeken (en vinden) die minstens 66 miljoen jaar geleden leefden, en in de krijtlaag bewaard bleven, is een erg toffe bezigheid. Die krijtlaag werd trouwens gevormd in het tijdsvak die we “het Krijt” noemen (du-hu).

Wie weet waar en hoe je moet zoeken zal hier op het strand (bijna) altijd Ammonieten, Belemnieten, fossiele zee-egeltjes en ander fraais vinden. Toegegeven, er is ook een portie geluk nodig en niet iedereen heeft het gedreven jachtinstinct van onze prehistorische voor-ouders behouden. (mooie uitvlucht als je niets vindt : “ik ben geen

holbewoner, hee...”). Veel te vlug was ons tijds krediet opgesoupeerd, maar niet getreurd, in 2022 staat Cap Blanc Nez weer op het programma ☺. Maar wie weet organiseren we in februari 2020 een extra fossielen-tocht. Vanwege de winterse temperaturen wordt dat er eentje voor de doorbijters.

Naar goede gewoonte geen 12 maar 24 soorten bij het verslag van een daguitstap, telkens met een foto en wat uitleg. Hierna volgen opnieuw 12 soorten, deze keer gezien op en rond Cap Blanc Nez. We jagen niet op een maximaal aantal soorten maar toch blijkt onze NVO-soortenlijst al flink aangedikt. In 2019 kregen we al 303 verschillende soorten te zien en, sedert de NVO-start in januari 2017, zijn dat maar liefst **786 verschillende soorten** geworden. De traditie om in elk verslag 12 soorten (24 bij daguitstap) met een foto te bespreken bracht het totaal daar op **599 soorten**. Je kunt trouwens al die foto's en tekstjes bekijken in één mega-excel-bestand, te vinden op onze site via deze link : <https://nvosite.com/bestanden/> Je kunt er ook alle vorige verslagjes vinden : <https://nvosite.com/archief/>

Als toemaatje vind je op het einde van dit verslag maar liefst 14 extra pagina's met foto's die de dag zelf werden gemaakt. Met dank aan Natacha, Frank, Alain en Dirk N. We starten met 6 pagina's die op 22 april werden gemaakt, gevolgd door 8 pagina's van 28 april.

De krijtrotsen van Cap Blanc Nez zijn zeker geen gastvrije omgeving voor planten maar enkele soorten voelen er zich wel duidelijk thuis. Vaak hebben ze dan bijzondere aanpassingen om het daar te kunnen overleven. Zo heeft dit **Deens lepelblad** duidelijk verdikte blaadjes waarmee ze verdamping probeert te beperken. (foto : JaVa)

We kennen allemaal wel de Grote brandnetel, een vaste plant die dus elk voorjaar vanuit de overwinterende wortels terug opschiet. Minder bekend is deze **Kleine brandnetel** die een éénjarige plant is en dus enkel uit de zaadjes van het vorige jaar kan uitgroeien. Het (nogal kleine) verschil tussen beide soorten zit vooral in de vorm van de bladeren. (foto : waarnemingen.be)

Deze soort was vroeger heel algemeen en iedereen kende ze wel. Maar wie heeft er nu nog van de **Kneu** gehoord? Nochtans zijn ze behoorlijk talrijk aanwezig, vooral in de trekperiodes. Het is wel een soort die niet gemakkelijk in tuinen of parken komt en dat maakt die onbekendheid al wat begrijpelijker. Aan de bek kun je zien dat de Kneu tot de vinken behoort. (foto : iucnredlist.org)

Zie je een Zanglijster waarvan de kop er opvallend klein uitzien dan heb je waarschijnlijk een andere soort in zicht: de **Grote lijster**. Deze soort is een stuk zeldzamer en heeft het in onze streken moeilijk (maar dat geldt voor veel soorten). Ook de vlekken op de buik zijn wel anders dan bij Zanglijster, ze zijn meer afgerond en vaak ook donkerder. (foto : icbird.com)

Van deze tweekleppige vind je in Oostende soms wel eens stukken maar bij Cap Blanc Nez is ze ook levend te vinden. Net als alle boormossel-soorten beschermt deze **Ruwe boormossel** zichzelf door een gang te boren in halfhard (veen, klei) tot hard (zandsteen, kalksteen) materiaal. In die gang kan hij zich helemaal terugtrekken als er gevaar dreigt. (foto : waarnemingen.be)

Tijdens de voorverkenning vonden we deze vreemde soort aan de laagwaterlijn. Eerst stonden we voor een raadsel maar als je wat druk uitoefende op deze halfzachte klomp kwamen er uit de verhoogde bolletjes waterstraaltjes. Aha... duidelijk een **Zakpijp**-soort dus, ze heten niet voor niets Sea-squirt in het Engels. Welke soort precies? Dat is voer voor zakpijp-specialisten. (foto : JaVa)

Hier en daar kon je grote blauwgroene bladrozetten zien op de klippen. De plant vormt later groepen witte bloemetjes en behoort duidelijk tot de kruisbloemigen. Aan de soortnaam **Zeekool** merk je al dat deze plant enkel aan de kust te vinden is. Ze groeit enkel op harde ondergrond en daarom is ze aan onze zandkust zo goed als niet te vinden. (foto : wikipedia)

Ook deze soort is een kruisbloemige maar maakt langere bloeiwijzen met gele bloemetjes. Ondanks de soortnaam Wilde kool zit ze in een ander geslacht dan Zeekool. Deze is een Brassica en Zeekool is een Crambe. (foto : Beach-Explorer.com)

Als je het gedrongen vliegsilhouet van een Noordse stormvogel ziet zou je niet meteen denken dat het een hele sterke vlieger is. Het grootste deel van het jaar blijven ze op zee, ze komen enkel aan land om te broeden en dat doen ze alleen op ontoegankelijke klippen. Op deze foto zie je nog net het "buisje" bovenop de snavel. Daarom behoort deze soort niet tot de meeuwen maar tot de buissnaveligen. (foto tijdens de verkenning : DiNo)

Van de vorige soort waren er maar enkele te zien maar van deze **Drieteenmeeuw** zaten er vele honderden vogels samen in een luidruchtige kolonie. Het zwart van de ogen, de poten en de vleugeltoppen contrasteert bij deze soort sterk met het wit van kop en lichaam. Jammer dat deze soort bij ons maar heel sporadisch voorkomt en dan nog meestal juvenielen. (foto : iucnredlist.org)

Cap Blanc Nez staat bekend om zijn fossielen, vooral de slakvormige **Ammonieten** komen er veel voor. Met wat geluk en wat doorzettingsvermogen is er inderdaad heel wat te vinden. Na enkele jaren (en vele bezoeken) kun je misschien een verzameling aanleggen zoals op deze foto. Maar fossielen zoeken is geen exacte wetenschap en dat merkten we ook tijdens de wandeling. Sommigen vonden niets, anderen vonden er 20. (foto : paleomania.com)

Iets eenvoudiger te vinden waren deze stukjes **Pyriet**. Dit mineraal heeft de neiging om kubusachtige structuurtjes te maken en blinkt even fel als goud. Maar dat blinken doet het enkel als het licht er goed op valt en goud blinkt altijd. Het geeft geen grote waarde en wordt daarom ook wel "Fool's gold" of Gekkengoud genoemd. Niet verwonderlijk dus dat menig NVO'er heel wat Pyriet wist te vinden. (foto : spiru.be)

Deze activiteit gemist??? Geen probleem!!!

Er is (zoals steeds) een herkansing mogelijk want op **zondag 12 mei** staat er opnieuw een boeiende activiteit op de kalender. (infomail volgt op maandag 06 mei)
Meer info over de eerstvolgende activiteiten vind je hieronder.

Vriendelijke groeten en tot binnenkort

Jan Vanhoutte

Wandelingen in de nabije toekomst :

Sinds begin 2017 organiseert **NVO** elke maand 2 natuuractiviteiten.

NVO staat voor **NatuurVrienden Oostende** en verenigt op een vrijblijvende manier mensen die samen van natuur willen genieten.

De 2^e zondag van elke maand verkennen we een stukje Oostendse natuur. De 4^e zondag van elke maand zoeken we het, carpool-gewijs, wat verderop. Op deze manier bezoeken we, over 3 jaar gespreid, meer dan 50 verschillende locaties.

ALLE activiteiten zijn steeds gratis.

Bij carpoolen wordt wel gevraagd een kleine brandstofbijdrage te betalen aan de chauffeur van dienst.

Na elke activiteit wordt een verslagje doorgemailed naar alle deelnemers.

Enkele dagen voor de volgende activiteit wordt een klein info-mailtje verstuurd.

Er werd ook een blog gestart waarop alle verslagjes en wat extra info over NVO terug te vinden zijn.

<https://nvosite.com/>

Volgende NVO-activiteiten (steeds keuze tussen ochtend- en namiddagwandeling) :

- **Zondag 12 mei** : flora op de **Oosteroever**
Start om 09u00 of 14u00 aan de voet van de vuurtoren / Buskruitstraat / Oostende
- **Zondag 19 mei** : bos- en bijenwandeling / **Deinze**
RV carpoolers om 08u30 of 13u30 aan de parking nabij het kerkhof / Stuiverstraat 414 / Oostende
Ter plaatse : 09u15 of 14u15 in Deinze / enkel na overleg via mail
Deze activiteit werd een week vooruitgeschoven vanwege de verkiezingen op 26 mei
- **Zondag 09 juni** : wandelen op de pontons van het **Mercatordok**
Start om 09u00 of 14u00 op de hoek van het Stationsplein (kant bushaltes) / Oostende
- **Zondag 23 juni** : **Warandeputten** (waar de IJsvogel woont) / Oostkamp
RV carpoolers om 08u30 of 13u30 aan de parking nabij het kerkhof / Stuiverstraat 414 / Oostende
Ter plaatse : 09u00 of 14u00 op de parking langs het kanaal / Westdijk 616 / Oostkamp
- **Zondag 14 juli** : wandelen door het **provinciedomein Raversijde**
Start om 09u00 of 14u00 aan de Sint-Rafaëlkerk / Duinenstraat 238 / Oostende
- **Zondag 28 juli** : **Fort van Beieren** / Koolkerke
RV carpoolers om 08u30 of 13u30 aan de parking nabij het kerkhof / Stuiverstraat 414 / Oostende
Ter plaatse : 09u15 of 14u15 parking van het domein / einde Kasteeldreef / Koolkerke, Brugge

Weer of geen weer, er wordt altijd op de voorziene plaats en op het voorziene uur gestart

Wie deze mails liever niet meer ontvangt kan zich uit de bestemmelingenlijst laten schrappen door een klein mailtje terug te sturen.

Je kunt me steeds bereiken via mail op jan.vanhoutte@proximus.be

(ook opmerkingen, vragen, verbeteringen... zijn steeds meer dan welkom via mail)

Bij de voorverkenning bezochten we beide locaties in omgekeerde volgorde vanwege de getijden. Dus eerst Cap Blanc Nez.

De formule is simpel, langs de krijt wand naar rechts tot aan de meeuwenkolonie en daarna het strand op. Verrekijkers kwamen hier goed van pas. Het alziend fotografen-oog van Dirk zwenkt duidelijk een andere richting uit.

(alle foto's op deze pagina: AlBu)

Dirk's 600mm-lens wist de **Noordse stormvogels** heel mooi vast te liggen. En hoog op de krijtmuur vond hij ook dit mannetje **Kneu**.

(foto's bovenaan en midden: DiNo,
foto onderaan : AlBu)

Weinig aanpoelsels op dit strand maar wie zoekt die vindt... zoals een krijtblok met gaten van **boormosselen** (foto: AlBu) en een klomp van één of andere **zakpijp**-soort (skjuus my French). (foto: JaVa)

Het frisse water die uit de voet van de klip sijpelde zag er uitnodigend uit en enkele durvers proefden er ook van. De slijmachtige klodders algen die in dit water groeiden vonden anderen dan weer niet echt appetijtelijk.

Voor de wandeling door Platier d'Oye eventjes picknicken aan de voet van de leunende bunker. (foto : ALBu)

Kort daarna veel verrekijkerwerk vanuit de reusachtige kijkhut met zicht over grasvelden en grote waterpartijen.

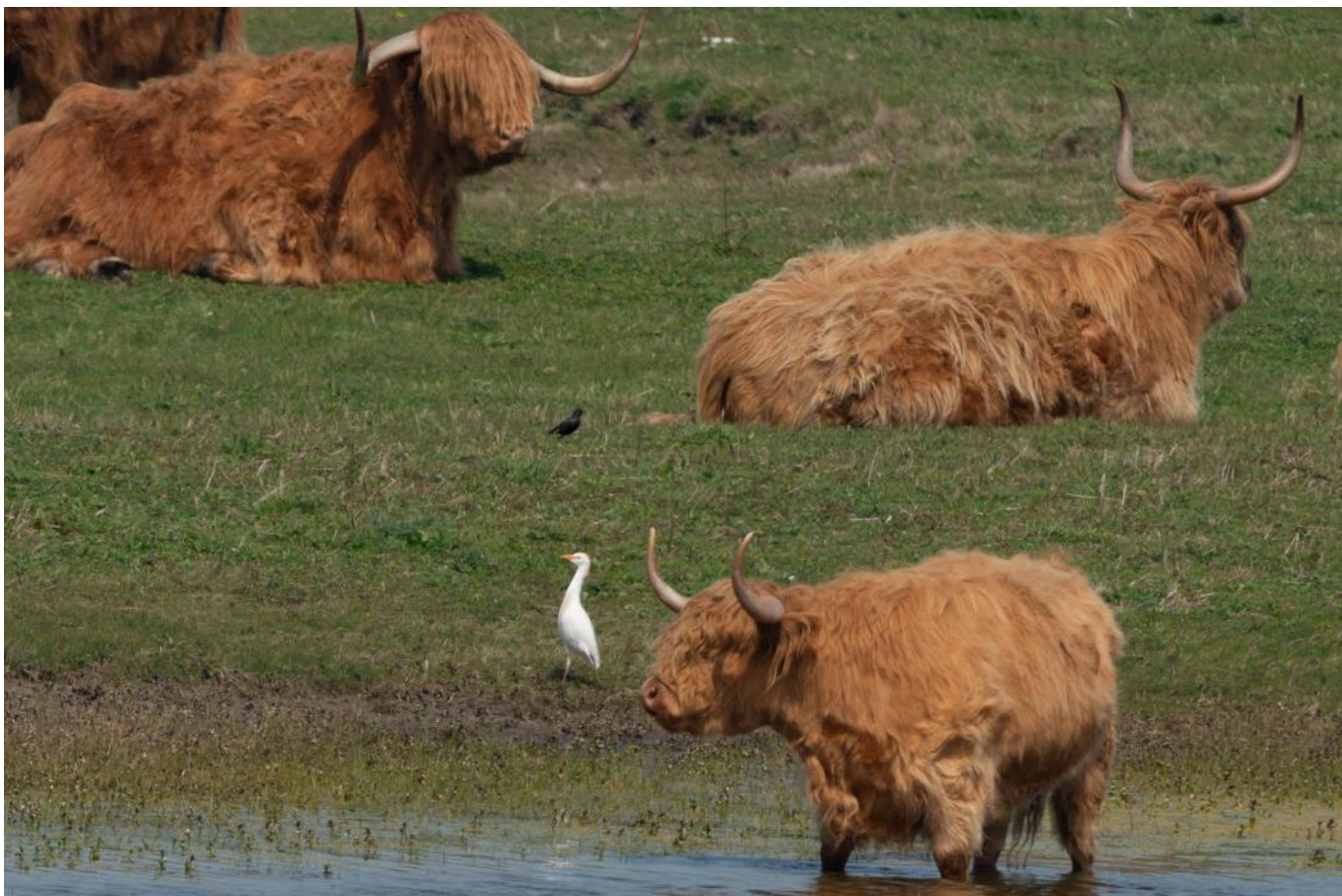
(foto : ALBu)

Zwartkopmeeuwen met vooraan en links enkele **Kokmeeuwen**. als je ze zo dicht bij elkaar ziet is er toch een duidelijk verschil.

(foto : DiNo)

En de camera's klikten lustig verder. Linksboven een ***Mierenkever*** (foto: WiVer), rechtsboven een ***Bastaardzandloopkever*** (foto : AlBu), rechts opnieuw een mannetje ***Kneu*** en onderaan een ***Koereiger*** tussen de Highland-runderen (beide foto's: DiNo)

Het tere roze van **Pinksterbloemen**. (foto : DiNo)

Een **Groentje** liet zich dicht genoeg benaderen om deze detailfoto te maken. (foto : JaVa)

Bij het weggrijden stopten we even bij een kleine kijkhut op een dijk van waaruit je het tweede deel van het gebied kunt zien. Daar kwamen (heel ver) 5 **Lepelaars** en een flinke groep **Grote stern**en in zicht.(foto : DiNo)

Op 28 april hadden we minder weer maar we lieten het niet aan ons hart komen. Deze keer 's morgens Platier d'Oye. Wordje uitleg aan het infobord, Steltkluten fotograferen vanuit de grote kijkhut, kuieren over het schitterende plankenpad.

(foto's: NaGy)

Die met die twee oranje stipjes kennen we
ondertussen wel : **Bastaardsatijnrups**. (foto : NaGy)

Na maar liefst 1392 meter planken gaat het pad over in
zand. Iets verder kun je eventjes afzakken tot in het
slikken- en (vooral) schorregebied. (foto's: NaGy)

Het leek wel dode-zoogdieren-dag want we vonden een **spitsmuis** spec., een **echte muis** spec. en een **Mol**. Na wat uitleg over de Mol verdween het onfortuinlijke beest in een af andere "sjakosch". (foto : NaGy)

Linksboven: een orchidee, **Handekenskruid** spec. bloeit bijna. Rechtsboven: NVO-ers zijn soepel van geest en van lichaam. Midden : Wim voelt na de wandeling "nattigheid" en het blijkt een ongenode gast te zijn : een **teek**. (foto's : NaGy)

Bijna op het einde van de wandeling biedt een kijkwamd nog eens een uitzicht over het gebied.
(foto : NaGy)

NVO in een notendop:
veel mooie natuur
en veel lachende gezichten.

Een uur hevige regen verplichte ons tot een lange tusesnstop.

Het mag wel duidelijk zijn, gezien de dikke krèëms en de vele "Noord-Franse cola's" dat niet iedereen dat even erg vond. (foto's: NaGy)

Uiteindelijk konden we toch nog droog het strand op.

De meeuwenkolonie was opnieuw ons grootste aandachtspunt.
(foto's: NaGy)

Maar ook het zoeken naar fossielen was populair. De één vond wat minder, de ander wat meer.

We vonden nog wat tijd voor een laatste nabespreking... en ja hoor... door zijn dei Noord-Franse cola's weer. (foto: NaGy)

